

ת"פ 46509/12/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד נסים ארגזי- נדון, מנחם טאו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 46509-12-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' ארגזי ואח'

לפני המאשימה
כבוד השופטת יעל פרדלסקי
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד הנאשמים
1. נסים ארגזי-נדון
2. מנחם טאו

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גיל קרן

ב"כ הנאשם - עו"ד עינת בן משה

הנאשם - בעצמו

גזר דין

- ביום 7.9.16 הציגו ב"כ הצדדים הסדר דיוני לפיו הנאשם יחזור מכפירה, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום מתוקן, יורשע ויופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, שיבחן בין היתר את עתירת ב"כ הנאשם לביטול הרשעת הנאשם. ב"כ המאשימה הודיעה כי המאשימה מתנגדת ותתנגד לביטול הרשעת הנאשם ללא קשר להמלצת שירות מבחן.
- במסגרת ההסדר דיוני הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן בביצוע עבירה של ידיעות כוזבות, עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובביצוע עבירה של שבועת שקר, עבירה לפי סעיף 239 לחוק והופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם הטיעונים לעונש.
- מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה הנאשם חבר בעמותת "אסט" (להלן: "**העמותה**") אשר החזיקה בבניין ברחוב אבן גבירול 29 בתל אביב. עובר לחודש ספטמבר 2011, סיכם הנאשם בעל פה עם נאשם מס' 1 בכתב האישום המקורי ואשר עניינו הסתיים (להלן: "**האחר**") ועם מר ששון גדמיש (להלן: "**הדיירים**") כי הם יתגוררו

עמוד 1

בדירת הגג (להלן: "הדירה") בבניין ובתמורה ישפצו את הדירה ואת הגג. הנאשם עשה כן מבלי לעדכן את העמותה ובידיעת הדיירים ובחודש ספטמבר 2011 ובהתאם לסיכום עם הנאשם עברו הדיירים להתגורר בדירה.

ביום 20.9.11 או בסמוך לכך התגלה בעמותה כי הדירה מאוכלסת ומתבצעים בה שיפוצים. מאחר והעמותה לא ידעה על הסיכום שערך הנאשם עם הדיירים, התבקש הנאשם על ידי מר עמיחי נהרי, חבר העמותה, להגיש תלונה במשטרה בשם העמותה בגין הסגת גבול. עוד עולה מעובדות כתב האישום המתוקן כי בעקבות דרישת העמותה ביקש הנאשם מהדיירים לפנות את הדירה. ביום 5.3.12 או בסמוך לכך, זימן הנאשם את משטרת ישראל לדירה בטענה שדיירים שאינו מכיר פלשו אליה, וכן מסר הנאשם הודעה כוזבת בתחנת משטרה ותצהיר כוזב מיום 4.3.12 לפיהם דיירים שאינו מכיר מתגוררים בדירה ללא אישור.

ביום 30.5.13 או בסמוך לכך, בידיעת הנאשם, חתם האחר במשרדו של עו"ד ישראל נטר-ב"כ העמותה, בתביעת פינוי שהוגשה נגד הדיירים, על תצהיר כוזב לפיו הדיירים פלשו לדירה, וזאת לצורך פינוי מר גדמיש מהדירה במסגרת תביעה אזרחית. ביום 24.7.13 או בסמוך לכך, הגיש עו"ד נטר לפרקליטות, בשמו ועל דעתו של הנאשם, בקשה להימנע מהגשת כתב האישום, כאשר צרף אליה את התצהיר הכוזב של האחר.

4. מתסקיר שירות המבחן, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו עולה, כי הנאשם בן 66, רווק, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, השתלב בלימודים אקדמאיים באוניברסיטת תל אביב ולמד כלכלה וסטטיסטיקה, עסק במקצועות אלה לאורך השנים ומשנת 1998 עוסק בתחום התיווך. הנאשם אמר לשירות מבחן, כי הפעיל שיקול דעת מוטעה בעת ביצוע העבירות, לא היה מודע לחומרתן והאסור בהן, והדגיש כי בחלוף הזמן הוא מודע לחומרת התנהגותו והפיק לקחים.

שירות המבחן התרשם, כי לאורך חייו השתלב הנאשם במסגרות מקובלות ותפקד באורח חיים תקין, והעבירות שביצע חריגות להתנהגותו, ובוצעו על רקע העדר מודעות לחומרתן.

שירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית, והמליץ להטיל על הנאשם 180 שעות של"צ אשר יהוו עבור הנאשם ענישה "מתאימה, מוחשית, חינוכית וקונקרטי". בנוסף המליץ שירות המבחן לשקול ביטול הרשעה לאור העובדה כי מדובר באדם נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות, אשר שיתף פעולה עם שירות מבחן והחשש שהביע הנאשם מפני השלכות הרשעתו על עתידו התעסוקתי.

5. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ולפסיקה וטענה בטיעוניה לעונש כי המאשימה מתנגדת לביטול הרשעת הנאשם שכן הכלל הוא כי יש להרשיע נאשם שנמצא אשם בביצוע עבירה ושהנאשם אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה. עוד טענה, כי מבדיקתה הנאשם אינו רשום ברשם המתווכים, ובאם יסתבר כי הנאשם רשום כמתווך ברשם המתווכים לרשם ישנה סמכות להחליט בנושא ביטול רישונו, ואין וודאות כי הרשם יבטל רישונו. בנוסף טענה כי האמור בתסקיר לפיו הנאשם לקח אחריות אך לא היה מודע למעשיו אינו הגיוני לאור נסיבות ביצוע העבירות. עוד טענה כי יש ליתן חשיבות לחומרת העבירות ונסיבות ביצועם, לכך שהנאשם היה יכול להפסיק לבצע את העבירות בכל עת, ולבזבז של משאבים ציבוריים ממעשיו של הנאשם. כן טענה כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות עניינו בזבז משאבים ציבוריים, פגיעה באמון הציבור ופגיעה בתקינות עבודתם של רשויות האכיפה ועתרה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס שהינו מתחם העונש ההולם.

6. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה ועתרה לבטל את הרשעת הנאשם ולאמץ את המלצות שירות מבחן. ב"כ הנאשם טענה, כי הנאשם בן 66, ללא עבר פלילי, רווק, ללא משפחה, ילדים ואחים, עוסק בנדל"ן, ביצע את העבירות מבלי שהיה לו אינטרס אישי כשנקלע לסיטואציה סבוכה, שכן הכיר את הדירים ומנגד חשש מהעמותה ולא ידע על הגשת תצהיר כוזב של האחר לפרקליטות. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות מבחן וטענה, כי מדובר בתסקיר חיובי שהמליץ להימנע מהרשעה לאחר שבחן את כל התנאים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה ושירות מבחן ציין כי בחלוף הזמן הנאשם מודע לחומרת התנהגותו והפיק לקחים.

7. הנאשם דיבר בפני בית המשפט, התנצל קיבל אחריות וטען "קרתה טעות חמורה" ושלא ביצע את העבירות למטרות רווח.

8. לבקשת ב"כ הנאשם דחיתי את מתן ההחלטה בבקשתה לביטול הרשעה ו/או את גזר הדין, על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להמציא מסמכים לעניין עיסוקו של הנאשם. מהמסמכים שהוגשו לבית המשפט עולה, כי הנאשם שילם ביום 15.3.17 תשלום למשרד המשפטים בגין "אגרת רישוי שנתית למתווכים" וכן הוגש צילום מרשימת מתווכים של משרד המשפטים בו מצוין שמו של הנאשם.

9. בפסיקה נקבע כי הכלל הוא שיש להרשיע נאשם בגיר שנמצא אשם בביצוע עבירה והימנעות מהרשעה כפופה לנסיבות יוצאות דופן, כשעל נאשם העותר לאי הרשעה לשכנע את ביהמ"ש ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי.

ברע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014) סקר כב' הש' ש הם את ההלכה לענין אי הרשעה או ביטול הרשעה וכתב:

"כלל יסוד הוא בשיטת משפטנו כי הליך משפטי, של מי שהוכח כי עבר עבירה פלילית, יסתיים בהרשעה. ואולם, לצידו של כלל זה קיים חריג, המאפשר לסיים את ההליך באי-הרשעתו של נאשם שהוכח שביצע עבירה, וניתן להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור ... בעניין כתב הוטעם, כי המדובר בחריג מצומצם, כאשר ההימנעות מהרשעה תהא מוצדקת אך במקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". עוד נקבע, כי לשם הימנעות מהרשעתו של נאשם יש לבחון את התקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. האם ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם; ב. האם סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעתו של הנאשם, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים..."

ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13) דן כבוד השופט שהם בשאלה מהו נזק קונקרטי שעל בית משפט לבחון בשקלו אי הרשעה וכתב:

"...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים".

(בנוסף ראה לדוגמה רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מ"י (10.11.14).

10. עוד נקבע בפסיקה, כי המלצת שירות מבחן, הינה אחד השיקולים העומדים בפני ביהמ"ש בשקלו את העונש הראוי לנאשם העומד בפניו ועל ביהמ"ש לערוך את האיזונים הנדרשים בינה לבין יתר שיקולי הענישה. (ראה לענין זה לדוגמא את דברי כב' השופט דנציגר ע"פ ב8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל (23.4.09))

11. לאחר ששקלתי את טיעוני ב"כ הצדדים, את דברי הנאשם ועיינתי בתסקיר שירות המבחן, בפסיקה ובמסמכים שהוגשו, לא שוכנעתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן, המצדיקות סטייה מן הכלל לפיו יש להרשיע נאשם בגיר הנמצא אשם בביצוע עבירות. לטעמי, האינטרס הציבורי לאור סוג העבירות בגין הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען אינו מאפשר את ביטול הרשעת הנאשם. מדובר בעבירות שפגעו בשלטון החוק, בזבזו את זמן רשויות ושל שוטרים, פרקליטים, אנשי העמותה וכיו"ב וגרמו לבזבז כספו של הציבור. אין מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, שכן מדובר באירוע מתמשך שהנאשם יכל בכל עת להודיע לחברי העמותה את האמת ולהימנע מבזבז משאבי ציבור. לטעמי האינטרס הציבורי מחייב להוקיע את מעשיו של הנאשם ולהרתיע את הציבור מלבצעם ולפיכך, אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם. בנוסף, לא שוכנעתי כי הרשעת הנאשם תביא לפגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם או תפגע בוודאות בעתידו התעסוקתי, שכן סעיף 5 לחוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו-1996 מקנה לרשם אשר מונה לפי חוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו-1996, סמכות לבטל רישיון תיווך או לא ליתן רישיון לאחר הליך שימוע. לפיכך, לא הוכח כי הרשעת הנאשם תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויו שיקומו של נאשם ולפגיעה בלתי מידתית בעתידו ובסיכויו שיקומו של הנאשם באם ההרשעה תעמוד על כנה.

12. הנאשם הורשע כאמור בביצוע עבירות של ידיעות כוזבות ושבועת שקר. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות אלה עניינו בזבז משאבים ציבוריים, פגיעה בשלטון החוק ופגיעה באמון הציבור. לטעמי, מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, בערך המוגן שנפגע ובראי הפסיקה נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם עמדו לנגד עיניי בנוסף למתחם העונש ההולם, הודאת הנאשם הנעדר הרשעות קודמות, החיסכון בזמן שיפוטי והעובדה כי לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. עוד עמדו לנגד עיני נסיבותיו האישיות של הנאשם תסקיר שירות מבחן וגזר הדין של האחר.

14. לאחר ששקלתי את טיעוני ב"כ הצדדים, את דברי הנאשם ועיינתי בתסקיר שירות מבחן, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.6.17 ואילך. אי תשלום שיעור אחד במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי בתל אביב.

מזכירות ביהמ"ש תשלח עותק של גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ל' ניסן תשע"ז, 26/04/2017 במעמד הנוכחים.